

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Цветан Недялков, НМА „проф. Панчо Владигеров“

на дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „**доктор**“

по: област на висше образование 8. Изкуства

професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство

докторска програма „Теория и практика на изпълнителското изкуство“

Автор: Антони Кирилов Дончев Факултет по изкуствата на Югозападен
университет „Неофит Рилски“

Тема: „Изкуството на взаимодействие в джаза и проблемите, които поставя пред пианиста
в дуо и трио.“

Кратка характеристика на темата и нейната актуалност

Предложеният дисертационен труд разглежда изключително актуална и слабо разработена в българската академична музикална литература тема – взаимодействието на джаз пианиста в камерни формации (дуо и трио), както и проблемите, които този тип музициране поставя от интерпретационна, техническа и естетическа гледна точка.

Актуалността на темата се обуславя от нарастващия интерес към джаз музиката в България, както сред изпълнителите, така и в педагогическата практика. Джазът като стил поставя особен акцент върху импровизацията, комуникацията и гъвкавостта на изпълнителите. Изследването на взаимодействието в дуо и трио формации не само отговаря на нуждите на съвременната музикална сцена, но и предлага нов прочит на ролята на пианиста – като равностоен партньор в един непрестанно променящ се музикален контекст.

Темата е оригинална, новаторска и силно необходима, предвид липсата на систематизирани изследвания в български контекст върху тясно профилираната проблематика на камерното джаз музициране.

Оценка на структурата и съдържанието

Дисертационният труд е структуриран логично, с ясно дефинирани цели, задачи, предмет и обект на изследването. Авторефератът е ясен, последователен и пълноценен, даващ вярна представа за съдържанието и основните акценти на самия труд.

Работата е разделена на три основни глави:

Първа глава проследява историческите и стилистични особености на джаза, като особено внимание се отделя на ролята на пианиста, спецификата на нотописа, хармоничния език, ритмиката и структурата на формите. Анализите са подплатени с добре подбрани примери от световната джаз практика (Бил Еванс, Брад Мелдау, Кийт Джарет и др.), както и с личен практически опит на автора.

Втора глава е посветена на импровизацията – нейното съдържание, структурни елементи, методи за изграждане на соло, и същност като форма на творчество. Тази част съчетава теоретични модели и когнитивно-психологически аспекти с приложими практически насоки.

Трета глава разглежда конкретно пианото като акомпаниращ инструмент в дуо и трио. Подробно са анализирани модели на акомпанимент, функции на лява и дясна ръка, типове интродукции и финали, както и стилови особености на различни поджанрове.

Изказът е академичен, но същевременно достъпен, а терминологията е прецизна и коректна. Авторът умело съчетава теоретичен анализ, личен опит и емпирични наблюдения, което създава усещане за дълбочина и автентичност.

Това изследване съдържа както теоретични, така и практически приноси, които могат да бъдат обобщени както следва:

Научен принос:

- За първи път в българската музикална литература се предлага цялостно изследване на взаимодействието на пианиста в камерни джаз формации (дуо и трио), чрез систематизиране на интерпретационни похвати и стилови особености.
- Извеждат се авторски модели за анализ на акомпанимент и импровизация, базирани на актуални световни практики и личен творчески опит.

- Развита е концепция за равновесието между интуиция и логика в импровизационния процес – с пряко значение за формиране на индивидуален стил и език.

Приложимост:

- Практическите модели, предложени от автора, могат да бъдат използвани в образователния процес на музикалните академии и в индивидуалната подготовка на джаз музиканти.
- Представените анализи и примери от българската и световната сцена подпомагат процеса на интерпретационно развитие при млади музиканти и педагози.

Заклучение и предложение към журито

Дисертационният труд *„Изкуството на взаимодействие в джаза и проблемите, които поставя пред пианиста в дуо и трио“* от Антони Дончев е оригинално, задълбочено и научно обосновано изследване, което притежава безспорни качества, отговарящи на изискванията за присъждане на образователната и научна степен **„доктор“**.

Темата е актуална, обоснована и с висока приложимост. Методологията е подходяща, а приносите – значими както за научната общност, така и за музикалната практика. Авторът демонстрира не само висока компетентност, но и творчески подход и иновативно мислене.

От всичко казано давам своята положителна оценка и предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Антони Кирилов Дончев образователната и научна степен **„доктор“**.

23.03.2025г.

София

Подпис:

проф. д-р Цветан Недялков

STANDPOINT

by Prof. Tsvetan Nadyalkov, PhD

National Music Academy “Prof. Pancho Vladigerov”

In connection with the dissertation work **"The Art of Interaction in Jazz and the Problems It Poses to the Pianist in Duo and Trio"** by Antoni Kirilov Donchev for the award of the scientific and educational degree "Doctor" in the professional field 8.3 Musical and Dance Arts, program Theory and Practice of Performing Arts

Brief description of the topic and its relevance

The proposed dissertation examines an extremely relevant and poorly developed topic in Bulgarian academic music literature – the interaction of the jazz pianist in chamber formations (duo and trio), as well as the problems that this type of music making poses from an interpretative, technical and aesthetic point of view.

The topicality of the topic is determined by the growing interest in jazz music in Bulgaria, both among performers and in pedagogical practice. Jazz as a style places particular emphasis on improvisation, communication and flexibility of performers. The study of interaction in duo and trio formations not only meets the needs of the contemporary music scene, but also offers a new reading of the role of the pianist - as an equal partner in a constantly changing musical context.

The topic is original, innovative and highly necessary, given the lack of systematized research in the Bulgarian context on the narrowly profiled issues of chamber jazz music making.

Assessment of structure and content

The dissertation is structured logically, with clearly defined goals, objectives, subject and object of the research. The abstract is clear, consistent and complete, giving a true idea of the content and main emphases of the work itself.

The work is divided into three main chapters:

Chapter One traces the historical and stylistic features of jazz, with particular attention paid to the role of the pianist, the specificity of the musical notation, the harmonic language, the rhythm and the structure of the forms. The analyses are supported by well-selected examples from the world jazz practice (Bill Evans, Brad Mehldau, Keith Jarrett, etc.), as well as the author's personal practical experience.

The **Second Chapter** is devoted to improvisation – its content, structural elements, methods for building a solo, and its essence as a form of creativity. This part combines theoretical models and cognitive-psychological aspects with applicable practical guidelines.

The **Third Chapter** specifically examines the piano as an accompanying instrument in duos and trio. Models of accompaniment, functions of the left and right hands, types of introductions and finales, as well as stylistic features of different subgenres are analyzed in detail.

The presentation is academic, yet accessible, and the terminology is precise and correct. The author skillfully combines theoretical analysis, personal experience, and empirical observations, which creates a sense of depth and authenticity.

This study contains both theoretical and practical contributions, which can be summarized as follows:

Scientific contribution:

- For the first time in Bulgarian musical literature, a comprehensive study of the interaction of the pianist in chamber jazz formations (duo and trio) is offered, through the systematization of interpretative techniques and stylistic features.
- Authorial models for the analysis of accompaniment and improvisation are derived, based on current world practices and personal creative experience.
- A concept has been developed for the balance between intuition and logic in the improvisation process – with direct relevance for the formation of individual style and language.

Applicability:

- The practical models proposed by the author can be used in the educational process of music academies and in the individual training of jazz musicians.
- The presented analyses and examples from the Bulgarian and world scene support the process of interpretive development in young musicians and pedagogues.

Conclusion and proposal to the jury

The dissertation *"The Art of Interaction in Jazz and the Problems It Poses for the Pianist in Duo and Trio"* by Antoni Donchev is an original, in-depth and scientifically sound study that possesses undeniable qualities that meet the requirements for the award of the educational and scientific degree **"Doctor"**.

The topic is topical, well-founded and highly applicable. The methodology is appropriate, and the contributions are significant for both the scientific community and musical practice. The author demonstrates not only high competence, but also a creative approach and innovative thinking.

From everything said, I give my positive assessment and propose to the esteemed scientific jury to award Antoni Kirilov Donchev the educational and scientific degree of "**Doctor**".

March 23rd, 2025

Prof. Tsvetan Nedyalkov, PhD

Sofia